

ΕΤΟΣ 60όν

2 Σεπτεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3092)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

Τά μονύματα τῆς παραβολῆς

Μέ τήν παραβολή τῶν κακῶν γεωργῶν ὁ Κύριος μιλάει προφητικά καί ὑπαινίσσεται πολλές μεγάλες ἀλήθειες. Καταρχήν φανερώνει τή μεγάλη πρόνοια καί φροντίδα πού ἐπέδειξε ὁ Θεός στό λαό τοῦ Ἰσραὴλ ἀπό τά ἀρχαῖα χρόνια. Ἐπίστις ἐπισημαίνει τή φονική διάθεση τῶν Ἰσραηλίτων, τήν ὥστις ἀνέκαθεν ἐκδίλωναν πρός τούς προφῆτες καί τούς δικαίους. Παρόλα αὐτά ὅμως τονίζει ὁ Κύριος ὅτι ὁ Θεός ἔδειξε πολλή μακροθυμία πρός ἐκείνους καί δέν παρέλειψε τίποτε ἀπό αὐτά πού χρειάζονταν, γιά νά παιδαγωγηθεῖ ὁ λαός του στή σωτηρία. Μοιλονότι σάν κακοί γεωργοί οι Ἰσραηλίτες θανάτωναν τούς προφῆτες, ὁ Κύριος δέν τούς ἀποστράφηκε, ἀλλά ἔστειλε καί τόν Υἱό του γιά νά φέρει τή σωτηρία. Ἐπομένως, ὁ Ἰδιος καί ὁ μοναδικός ἀληθινός Θεός εἶναι αὐτός πού ἐνεργεῖ καί στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη.

Ἐπίστις, μέ τήν παραβολή προφητεύει τή σταύρωσή του καί ὅτι αὐτή θά φέρει μεγάλες καί σπουδαῖες ἀληθαγές. Ὁ παλαιός λαός τοῦ Ἰσραὴλ θά ύποστεῖ τήν ἐσχάτη τῶν ποινῶν γιά τό ἔγκλημα τῆς σταύρωσης καί θά ἐγκαταλείψει τόν Θεό, τόν ὥστις λάτρευε ἀπό αἰῶνες. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά δοθεῖ σέ ἄλλο ἔθνος, δηλαδή στήν Ἐκκλησία, στήν ὥστις ἀνήκουν ἀνθρωποί ἀπό ὅλα τά ἔθνη, οι ὥστις ιπιστεύουν στόν Ἰησοῦ Χριστό καί τηροῦν τίς ἐντολές του. Αὔτοί πηλέον θά ἀποτελοῦν τό λαό τοῦ Θεοῦ, τόν Ἰσραὴλ, γιά τόν ὥστις οι προφῆτες εἶχαν διατυπώσει μέγια πλῆθος προφητειῶν, καί τοῦ ὥστις ἀκρογωνιαῖος λίθος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὔτοί εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος πού, ὅπως εἶχε προφητεύσει ὁ προπάτοράς μας Δαβίδ, ἀποδοκιμάσθηκε ἀπό τούς οἰκοδόμους, δηλαδή τούς ἄρχοντες τοῦ παλαιοῦ Ἰσραὴλ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κα' 33-42)

Η παραβολή τοῦ ἀμπελίου

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ λῃ- νόν, καὶ ὠχοδόμησε πύργον, καὶ ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὁτε δὲ ἥγγι- σεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τὸν γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὸν δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέ- κτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὥσαύτως. Ὅτερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν νιὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν νιὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἴδοντες τὸν νιὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔξεβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὁταν οὖν ἔλθη ὁ κύ- ριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· «Ἄιδον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω- νίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;».

Παιδαγωγία πρός μετάνοια

Γιά νά γίνει περισσότερο κατανοητή ἡ παραβολή, θά πρέπει νά γνωρίζουμε ποῦ καὶ πότε είπωθηκε ἀπό τὸν Κύριο. Ἀνατρέχοντας στό κατά Ματθαίον Εὐαγ- γέλιο διαπιστώνουμε ὅτι πέριθηκε σέ μιά συζήτηση πού εἶχε ὁ Ἰησοῦς μέ τούς ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Πατρὸς. Ἡ συζήτηση αὐτή ἔγινε, ὅταν πλέον ὁ Κύριος εἶχε ἔλθει γιά τελευταία φορά στά Ιεροσόλυμα καὶ πλησία-ζε ἡ ἐνδοξὴ ἀνύψωσά του στό τίμιο ξύλο τοῦ σταυροῦ. Τὴν ὥρα πού ὁ Ἰησοῦς δίδασκε τό Πατρός μέσα στό ναό τοῦ Σολομώντα, τόν πλησίασαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ μέ ἔμμεσο τρόπο ἀμφισβήτησαν τὴν ἔξουσία του νά ἐνεργεῖ καὶ νά μιλάει ώς Μεσσίας. Ἀποκρινόμενος ὁ Κύριος τούς θύμισε τὴν μαρτυρία πού ἔδωσε ὁ Τίμιος Πρόδρομος γι' αὐτὸν καὶ τούς φανέρωσε ὅτι ἀπό πνευματικῆς ἀπόψεως αὐτοὶ βρίσκονταν σέ χειρότερη θέση ἀπό τούς τελῶνες καὶ τίς πόρνες, ἐπειδή δέν πίστευσαν στό κίρυγμα τοῦ Προδρόμου. Μέ αὐτό τό Πατρός ἔδειξε ὅτι ὅποιος σφάλμει στό δόγμα βρίσκεται στήν ἵδια μοίρα μέ τούς πλέον ἀμαρτωλούς καὶ ἀνήθικους ἀνθρώπους, ἔστω καὶ ἂν ζεῖ μιά θήικότατη κατά τά ἄλλα ζωή.

‘Αφοῦ ποιοπόν πρῶτα φανέρωσε στούς ἄρχοντες τῶν Ιουδαίων ὅτι εἶναι ἀσε- βεῖς, ἐπειδή δέν τόν παραδέχθηκαν ώς Μεσσία, μέ τίν παραβολή τῶν κακῶν γεωργῶν τούς θυμίζει ὅτι ἀπό τά ἀρχαῖα χρόνια ὁ Πατρός τους ἀσεβοῦσε πρὸς τόν Θεό. Ἔτσι ἀφαιρεῖ τό καύχημά τους ὅτι ἡταν τέκνα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τούς κατα- δεικνύει ὅτι δέν εἶναι ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλά αὐτῶν πού κατεδίωκαν τούς

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὸν παραβολὴν αὐτῷ· Ὑπῆρχε κάποτε ἅνας οἰκοδεσπότης, ὁ ὥποῖς ἐφύτεψε ἔνα ἀμπέλι, ἔβαλε γύρω του ἔνα φράκτη, ἔσκαψε εἰς αὐτό ἔνα πατητῆρι καὶ ἔκτισε ἔνα πύργον. Ὅτερα τὸ ἐνοίκιασε εἰς γεωργούς καὶ ἔψυχε εἰς ξένην χώραν. Ὅταν δέ ἐπλούσιασε ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τούς δούλους του πρὸς τούς γεωργούς διά νά πάρουν τούς καρπούς του. Ἀλλ' οἱ γεωργοί, ἀφοῦ συνέλαβαν τούς δούλους του, ἔναν ἔδειραν, ἄλλον ἐσκότωσαν, ἄλλον ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους περισσοτέρους ἀπό τοὺς πρώτους καὶ ἔκαναν εἰς αὐτούς τὰ ἴδια. Τελευταῖον δέ ἔστειλε πρὸς αὐτούς τὸν υἱόν του καὶ εἶπε, «Θά ἐντραποῦν τὸν υἱόν μου». Οἱ γεωργοί ὅμως, ὅταν εἶδαν τὸν υἱόν, εἶπαν ἀναμετεῖχον τους, «Αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος. Ἐμπρός ἂς τὸν σκοτώσωμεν καὶ ἂς πάρωμεν τὸν κληρονομίαν του», καὶ ἀφοῦ τὸν συνέλαβαν, τὸν ὡδῆγοςαν ἔξω ἀπό τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν ἐσκότωσαν. «Οταν λοιπόν ἔλθῃ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελοῦ, τί θά κάνῃ εἰς τοὺς γεωργούς ἑκείνους;». Λέγουσι εἰς αὐτόν, «Θά τοὺς ἔξολοθρεύσῃ μὲ τὸν χειρότερον τρόπον καὶ τὸ ἀμπέλι θά τὸ παραδώσῃ εἰς ἄλλους γεωργούς, οἱ ὥποιοι θά τοῦ παραδώσουν τοὺς καρπούς εἰς τὸν καιρὸν τους». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, «Ποτέ δέν ἐδιαβάσατε εἰς τὰς γραφάς, ὅτι ὁ λίθος πού ἀπέρριψαν οἱ οἰκοδόμοι, ἔγινε ἀκρογωνιαῖος λίθος· ἀπό τὸν Κύριον ἔγινε αὐτό, καὶ φαίνεται θαυμαστόν εἰς τὰ μάτια μας;

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθῆκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀμπιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δικαίους. Ταυτόχρονα τούς προφητεύει τό μεγάλο ἔγκλημα πού μέλλουν νά ἐπιτελέσουν, δηλαδή τή θανάτωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα μέ τή φράση «ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος» περιγράφει μέ ἀκρίβεια καὶ τὸν τόπο στόν ὅποιο θά γίνει τό ἔγκλημα, δηλαδή τό Γολγοθᾶ, ὁ ὥποιος βρισκόταν ἔξω ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα. Μοιλονότι τόση πρόνοια καὶ μακροθυμία ἐπέδειξε ὁ Θεός πρὸς αὐτούς ἀπό αἰῶνες, καθόλου δέν διορθώθηκαν, ἀλλὰ ἀποδείχθηκαν χειρότεροι καὶ ἀπό τούς ἄρπαγες καὶ τίς ἀμαρτωλές γυναῖκες καὶ σέ λίγο, πλόγω τῆς σταυρώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, θά ἐρχόταν ἡ ἔκπτωσή τους ἀπό τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μέ ὅλα αὐτά τούς δίνει ἀφορμή νά διορθωθοῦν. Ἄκούγοντας τά φοβερά αὐτά πλόγια του, θά μποροῦσαν νά ταπεινωθοῦν καὶ νά μετανοήσουν, ὅπως παπιά οἱ Νινευίτες· νά γίνουν δεκτικοί τῆς θείας χάριτος καὶ νά μή διαπράξουν τό ἀνοσιούργημα τῆς θεοκτονίας. «Ομως, ὅπως γνωρίζουμε, ὅχι μόνο δέν μαλάκωσε λίγο ἡ πωρωμένη καρδιά τους, ἀλλά σκληρούνθηκε ἀκόμη περισσότερο· γέμισαν ἀπό θυμό καὶ, ἦν μποροῦσαν, θά θανάτωναν τὸν Ἰησοῦ ἑκείνη τὴν ὥρα. » Ετσι, πραγματοποιήθηκε σ' αὐτούς τό προφητικό πλόγιο: «ἰατρεύσαμεν τή Βαβυλώνα καὶ οὐκ iάθη» (Ιερ. 28, 9).

Ο παπιαίος Ἰσραὴλ ἀποτελεῖ τύπο τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν. Δέν ύπάρχει ἄνθρωπος πού νά μήν ἀπολαμβάνει τή θεϊκή πρό-

2 Σεπτεμβρίου 2012: KYPIAKH II^ο MATΘAIΟΥ

Μάμαντος μάρτυρος (γ' αι.), Ιωάννου Κωσταντινουπόλεως τοῦ νποτευτοῦ († 595).

Τίχος: δ' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστ.: Α' Κορ. ιστ' 13-24. Εὐαγγέλιον: Ματθ. κα' 33-42.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 9 Σεπτεμβρίου, Πρό τῆς Υψώσεως.

Ἀπόστολος: Γαλ. στ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ιω. γ' 13-17.

νοια, προκειμένου νά μετανοήσει καί νά σωθεῖ. Καί μόνο τό ὅτι συνεχίζουμε νά ζοῦμε πάνω στή γῆ, ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι ὁ Θεός περιμένει τή μετάνοιά μας. Σέ αύτούς πού βρίσκονται στήν πλάνη, ὁ Θεός μιλάει κυρίως μέ δύο βιβλία του γραμμένα σέ ὅπες τίς γηλῶσσες: τή συνείδηση καί τό βιβλίο τῆς κτίσεως. Προσέχοντας αὐτά, μποροῦν νά δοηγηθοῦν στή γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί νά κατευθυνθοῦν πρός τήν ὄδο τῶν ἐντολῶν του. Στούς πιστούς μιλάει μέ τίς Γραφές, τά ἀναρίθμητα βιβλία τῶν ἀγίων, τά θαύματα καί τή θεία χάρον. Ἐπίστης, ὅπως τούς ἀρχοντες τῶν Ἰουδαίων, δέν παραπέιπε ὁ Θεός νά ἀπειλήσει καί μᾶς μέ τήν αἰώνια κόλαση, γιά νά μήν πᾶμε ποτέ στήν κόλαση. "As μή φανούμε πλοιόν πιό σκηνηρόκαρδοι καί πιό ἀμετανότοι ἀπό τούς ἀρχοντες τῶν Ἰουδαίων." As μή σταυρώνουμε τόν Κύριο μέ τίς ἀμαρτίες μας, γιά νά μήν ἀποβληθοῦμε, ὅπως καί ἐκεῖνοι, ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. "As στηρίζουμε ὅπλη τή ζωή μας στό θεμέλιο λίθο τοῦ Κυρίου, γιά νά μείνουμε στούς αἰώνες τῶν αἰώνων στόν οίκο τοῦ Θεοῦ καί Πατρός μας. Ἀμήν.

·Αρχιμ. Π. Κ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς τῆς

Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ἀρχίσει τό Σάββατο 13 Ὁκτωβρίου, ὡρα 18:00 στό ισόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδός Ἰασίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ιεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ιεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ιεραποστολῆς • Ιεραποστολική Ἅγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ιεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία

Εἶναι ἀνοικτό γιά ὄσους ἔνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

- Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272315-316

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖ φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίοκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίώση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

·Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr